

BOLDOG BARTOLO LONGO

A RÓZSAFÜZÉR TIZENÖT SZOMBATJA

A RÓZSAFÜZÉR HARMADIK SZOMBATJA

1. Soron következő **tized** elmondása (előimádkozóval)

A harmadik örvendetes titok:

„... akit te, Szent Szűz, a világra szültél.”

2. *Elmélkedések* (felolvasó)

I. Elmélkedés

Amikor eljött az óra, hogy a megtestesült Ige egy szűztől megszülessen és megjelenjen a világban, oly erős volt benne az öröm, hogy a próféta hatalmas hőshöz hasonlítja, aki éppen valami nagy vállalkozásba kezd: *fölserkent, mint a hős, hogy befussa útját.*

A történetet Szent Lukács evangélista így mondja el: *„Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názaret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt.”* (1,1-5).

Mária és József tehát engedelmeskedett a földi hatalmasságoknak is. Hosszú és fárasztó volt az út a hideg télben, és az úttól elfáradtan érkezett Betlehembe Mária és az ő szent Jegyese. Mekkora volt bennük a türelem és a tökéletes Istenre hagyatkozás, amikor Dávid városában elutasították őket! Nincs egy ház, nincs egy fogadó, amely befogadná őket néhány éjszakára. Járják a várost utcáról utcára, de minden hely foglalt. Zörgetnek, kérnek, könyörögnek – minden hiába. Rokonok, barátok, ismerősök mind süketek szavukra, és elutasítják őket.

Ó, szent szegénység! Hát ennyire hontalan vagy, hogy senki sem fogad be a nyomorult világban? Isten Anyját is elutasítják? A szegénység utálatos és megvetendő az emberek szemében, de mérhetetlenül kedves Isten szemében: „*Ott tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje.*” (Lk 2,6) Mária érzi a szülés közeledtét, de nem a jelentkező fájdalmakból, mint a többi asszony, hanem szeretetének és vágyának erősödéséből, amit azért érez, hogy végre tulajdon szemével csodálhassa és karjaiba vehesse Isten egyetlen Fiát, aki az övé is. De micsoda helyzetben van! Milyen szorongatott helyzetben volt József! A hideg, az éjszaka, a sötétség, az idegenek tolongó sokasága csak növelik fájdalmukat, szorongatottságukat és fáradtságukat. És mégsem hagyja el egyetlen panaszszó sem ajkukat. Sokkal inkább – mint akik megismerték Isten cselekvésének titokzatos útjait – jól tudják, hogy Isten legnagyobb műveire a legkeményebb próbákkal kell fölkészülni.

II. Elmélkedés

Csodáld, lelkem, a szegénységüket! A vendégek sokasága miatt kiszorulva a házakból, utcáról utcára járnak, szűk ösvényeken keresztül, és a föld legnagyobb személyiségei számára az egyetlen menedék egy istálló a városon kívül! Ide vezeti Isten azt a két embert, aki az egész teremtésben a legszentebb és számára a legkedvesebb, Máriát és Józsefet. Ők pedig ráhagyatkoznak a kézre, amely vezeti őket, szeretettel és bizalommal imádják. Hűségük viszonzásául az Úr a legnagyobb kegyelmekkel halmozza el őket, és megadja nekik a vigasztalást, hogy ők lehetnek az elsők, akik láthatják Isten megtestesült Igéjét.

Belép tehát Mária egy barlangba, a menedékhelyre, amely nagyon megfelel egy olyan gyermek születésének, aki egy napon majd kereszten fog meghalni. Mély szemlélődésbe merülve és megmaradván annak, aki volt, szűznek és szeplőtelennek, valóságos anya lesz, amikor világra hozza Fiát, a Főt, az Örököst, az Elsőszülöttet test szerint Dávid házából. A megtestesült Ige pedig a maga isteni erejével – mint a napsugár, amely áthatol az ablak üvegén anélkül, hogy sértené – belép a világba Szűz Mária által egy picinyke, de végtelenül szép testben.

Ki képes szavakba foglalni Mária és József szívének érzéseit ebben az órában? Az angyalok fölismerik és imádják az újszülött Gyermekeket mint Urukat, és a pásztoroknak kiáltva éneklük: *„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jó akaratú embereknek!”* (Lk 2,14).

Lásd, lelkem, az ég és a föld királynőjét: szegényes pólyába takarja a mindenség Teremtőjét, és mint bölcsőbe, jászolba fekteti Őt. Szólítja szűz jegyesét, és vele együtt elsőként olyan hódolattal imádják, ami a földön egyáltalán csak lehetséges!

Örvendjünk Isten Anyjával és Szent Józseffel együtt, dicséretünk az övékkel együtt hangozzék! Próbáljuk meg követni elsősorban a szegénységüket, Istenre hagyatkozásukat, türelmüket, az isteni Gondviselés tervei iránti hűségüket.

Ó, szent isteni Gondviselés, mily csodálatos vagy rendelkezéseidben, jóllehet az oktan világ szemében azok véletlennek tűnhetnek! A római császár, aki rendeletével a maga politikai és tekintélyi terveit hajtotta végre, megteremtette az alkalmat, hogy Mária Betlehembe menjen, és itt szülessen meg Jézus, és így beteljesedjék a prófécia, amely ezt a helyet jelölte meg születési helyéül. Jézust beírták a birodalom jegyzékébe, hogy a Föld népei számára nyilvánvaló legyen és maradjon, hol és mikor született, és hogy Ábrahám fia és Dávid örököse. Jézus istállóban születik és jászolba fektetik, hogy ezáltal annak az örök birodalomnak a megalapítója legyen, amelynek törvénye az alázatosság és a gazdagságtól való szabadság.

A testi szem számára mindez véletlen, mert a testi ember nem tud fölemelkedni a látható dolgokból a láthatatlanokhoz, ezért nem ismeri a dolgok végső értelmét, és nem fogja föl, hogy van Isten, aki kormányozza a világot.

Uram, elismerem és imádom a te imádandó Gondviselésedet. Az emberek vakok ítéleteikben. Én pedig bármilyen kitaszítottságban, megalázásban, meg nem értésben is leszek, mindig el fogom ismerni, hogy tőled jön mindez, és a te kimondhatatlan Gondviselésed engedi meg, amely mindent az én javamra és a te dicsőségedre rendez el.

III. Elmélkedés

De vajon ki ez a jászolban fekvő Jézus? Ő a mi Istenünk, *de valóban rejtőző Isten*, ahogy Izajás nevezi őt: istensége szerint egyenlő az Atyával, embersége szerint hasonló hozzánk, a bűnt kivéve. Ó, drága Gyermeke, a hit nyilatkoztat ki téged a szívemnek mint Üdvözítőmet és példaképemet! Kezdetől fogva tanítasz engem az engedelmességre, az alázatra, az önmegtagadásra, a tartózkodásra, a szent szegénységre, mindannak megvetésére, amit a világ becsül, és mindannak megbecsülésére, amit a világ megvet.

Mily beszédes ez az istálló és ez a jászol? Ó, nagy Isten! Az Örökkévaló egynapos csecsemő! A teremő Ige, aki szólt és a dolgok lettek, szóltan teremtmény! A Mindenható egy gyöngye kisdéd! Nézd csak, lelkem, ezt a kicsi, gyöngye testet, mennyire bántja a jászol keménysége; kicsinyke tagjai már a hidegtől is fáznak; szeretetreméltó szemeit befutja a könny, de nem a saját bajai miatt, hanem hogy a te bűneidet lemossa! Te pedig mennyire értékeled a mulandó kényelmet és milyen szorgosan keresed! Jézus Krisztus a tulajdon tiszta és ártatlan testét milyen szigorral kezeli, és mily tökéletesen alárendeli az isteni akaratnak; te pedig milyen gyöngéd vagy a testedhez, amely a bűn teste és ellensége boldogságodnak! Úgy akarta, hogy szent és érzékeny testét kicsinyke pólyában a földre fektessék, mert tudta, hogy a testünk iránti szeretet és a hamis béke, amit testi kívánságaink kielégítésével szerzünk meg, mennyire veszélyesek az üdvösség szempontjából. Testi örömeink képesek megsemmisíteni az Üdvözítő értünk viselt szenvedéseinek és nekünk szerzett érdemeinek minden gyümölcsét. *Jaj nekem* – sóhajtott föl Szent Bernát –, *mi csak az égben fogunk megszabadulni teljesen önszeretetünkől!* Ha a testi gyöngeséget nem ismerő angyalok önszeretete oly sokukat taszította a kárhozatba, mi fog történni a testiséggel terhelt teremtményekben, ha ráhagyatkoznak szenvedélyeikre?

Imádlak téged, ó, megtestesült Ige! Imádlak téged, ó, élő Istennek Fia! Imádlak téged, ó, igaz Isten, aki magadra öltötted testemet és önként vállaltad nyomorúságaimat. Jöjj kegyelmeddel a lelkembe, és légy igazán Üdvözítőm! Mennyire elszomorítanak első könnyeid, amelyeket a világ

minden bűne láttán hullattál! Életem nagy részét eltékoztam a földi gondokra és a testemmel való törődésre; ami még hátra van, nagyon kevés kiérdemelni az eget. Legalább most kezdjem el, ó, Istenem, a szolgálatodat! Bánkódok bűneim miatt, és veled együtt őszintén szeretném azokat siratni. De rátok tartozik, ó, mindenható könnyek, hogy megnyissátok az eget, és megnyissátok a szememet, meggyógyítván lelkem vakságát. Mossátok le, ó, édes könnyek, szívem minden szennyét. Ó, könnyek, amelyek meghatjátok az örök Atya szívét, gyűjtsátok föl Isten szerelmére és a világ szerelmének gyűlöletére a szívemet.

Mária, József, bár nem érdemlem meg, hogy meghallgatást nyerjek, a ti közbenjárástokra remélem, hogy mindezt mégis elnyerem.

3. Ennek a titoknak az *erénye* a **szegénység**. (*pap*)

Gyakorlása

Szeresd a szegénységet, az igénytelenséget az élelemben, és elégedj meg a megszokott ételekkel; szeresd az egyszerűséget az öltözködésben és hagyd el a fényűzést és a hiúságot; viseld türelemmel, ha nélkülözned kell a szükséges dolgokat; szokd meg, hogy nem keresed a gazdagságot, és ne bánkódj nagyon, ha elveszíted.

Röpi (*pap*)

Ó, *Mária, Isten Anyja*, emlékezz rá, hogy nekem is anyám vagy!

Szentmise előtti imádság (*pap*)

Jöjj hozzám, ó, Üdvözítőm, méltass arra, hogy megszülepsz a szívemben: tőled várom a kegyelmet, hogy lélekben szegény, alázatos szívű jövevény a földön, önmegtagadó és engedelmes legyek, amint te vagy a jászolban. Gyermekeké lettél, ó, isteni Jézusom, hogy én meglett, nagykorú ember lehessenek. Elviselted, hogy bepólyáljanak, hogy kioldozd bűneim minden kötelékét. Istállóban akartál feküdni, hogy engem most a te oltárodhoz, az örökkévalóságban pedig a dicsőségedbe juttass. Leszálltál a földre, hogy az

égig emelj engem; és az az elutasítás, amelyben részed volt, amikor nem volt számodra hely a szálláson, helyet biztosít nekem a te Paradicsomodban.

Jól látom: a szerelem vonz téged, és csak szerelmet kérsz. E percben úgy jössz hozzám, hogy lángolsz ettől az isteni tűztől, hogy minket ne égessen egy másik tűz. Tüzedet árasztod mindenkibe: azokba is, akik elvesznek, és azért vesznek el, mert elzárják szívüket a szívedből áradó lángok elől.

Én kitárom a szívemet, én Uram, és egészen átadom szerelmednek, és a legnagyobb vágyam, hogy szívem eléljen a te szerelmedben. Miért nincs végtelen szerelmem, hogy végtelenül szeresselek téged! Te azonban, égi Gyermek, meg tudod ezt nekem adni, ezért szeretném ma megkapni tőled. Jöjj, én üdvösségem, jöjj, én dicsőségem, jöjj! Te, aki az örök halmok kívánsága és teremtményed boldogsága vagy, jöjj e szívbe, amely száraz, mint a pusztaság, nincs benne semmi jó és tele van rosszal.

Ó, *Mária*, nem találtál szállást Fiad számára? Íme, én a szívemet kínálom neki. Hideg és méltatlan, igaz, de vajon te nem Isten Anyja vagy-e? A kegyelemből mindenható? Minden javak osztogatója? Cseréld ki a szívemet, tedd hasonlóvá a tiédhez! Ma a te kezedből és József kezéből szeretném fogadni a Fiadat, amint együtt adtátok oda a jámbor pásztoroknak és a szent Háromkirályoknak is.

Ó, *szent pásztorok*, akik angyali hívásra mentetek a barlanghoz, mily nemes példát mutattok nekem! Együtt igyekeztek sietve az istálló felé. Nem várjátok meg a hajnalt sem, elindultok az éjszakába, bizakodva siettek, és minden aggodás nélkül ráhagyjátok nyájatokat annak őrségére, aki hív titeket.

Mily messze vagyok én a ti buzgóságotoktól! Lelkem, te is igyekezz megállás nélkül előre azon az úton, amelyet az Úr angyala mutat neked, aki a földön nem más, mint a pap. Ha el akarod érni a tökéletességet, amire Isten hív, buzgón és serényen kell törekedned rá. Ó, szent Háromkirályok, ajándékozzatok meg a hitetekkel!

Ti pedig, mennyei seregek, akik azon a csodálatos éjszakán himnuszt énekeltetek az újszülött Messiásnak, segítsetek a szentáldozás pillanatában és imádkozzatok értem.

Ó, *Mária*, légy részvétellel nyomorúságom iránt. És a végtelen kegyelmekért, amelyeket abban a kilenc hónapban kaptál, amikor Jézust méhedben hordoztad, esdd ki számomra a buzgó szívet, hogy vágyódjon utána, a tiszta szívet, hogy fogadhassa, az állhatatos szívet, hogy többé el ne veszítse Öt.

4. *Szentmise előtti állandó imádságok* (közösen – külön füzet 1. oldal)

5. SZENTMISE

6. *Szentmise utáni imádság* (pap)

Ó, *mennyei Gyermeke*, aki a szívemben vagy, nézd csak, a hely, ahova jöttél, rosszabb és szegényesebb, mint az istálló, amelyben megszülettél. Mi indított a gyöngéd szeretetnek és a mélységes alázatnak e tettére? Leborulok előtted, és azzal az imádással fogadlak, amivel *Mária* és *József* imádott téged, amikor megszülettél. Hiszem és vallom, hogy Istenem vagy, bár pályában és kisdiedként látlak. Növeld a hitemet!

Lelkemben és szívemben egyesülök a pásztorokkal és a mennyei angyalokkal, és velük együtt imádlak, dicsőítelek, dicsérlek és hálát adok neked. Mit adhatnék viszonzásul azért, hogy egészen nekem adtad magadat? Szeretnék megajándékozni, mint a Háromkirályok tették. De mit adhatnék neked én, aki ilyen szegény, ilyen gyöngye és ilyen szennyes vagyok a szemed előtt, ezer bűnnel és ezer hálátlansággal?

Uram, én szegény vagyok! Te azonban nem vagy annyira gazdag és hatalmas, hogy kegyelmeddel egy pillanat alatt gazdaggá tehesz? Neked adom tehát mindazt, amim van. A szívemet adom neked, tedd olyan tisztává és alázatossá, mint a tiéd. Neked adom akaratomat és minden lelki képességemet; egész testemet és érzéseimet, hogy csak érted éljek, csak téged vágyjalak, és csak téged szeresselek. Ne emlékezz a bűnökre, amelyeket elkövettem, de tekints a vágyakra, amelyeket magad ébresztettél bennem! Annyira szeretnék hozzád imádkozni, szeretnék szeretni, és szeretném letörölni a könnyeket, amelyeket értem ontasz; de van bennem

valami, ami téged sírásra késztet, az én látásomat pedig akadályozza abban, hogy megismerjelek. Uram, te, aki lelkem mélyére látsz, gyógyítsd meg benne a bajokat, amelyek annyi gyötreme okai, és add meg a javakat, amelyekre vágyom.

Ó, Jézusom, Atyám, Jegyesem, egyetlen kincsem! Most értem meg, hogy jobb bemenni egy siralomházba, mint egy örömtanyára, mert a könnyek, amelyeket ebben az életben sírunk, boldogságot teremnek a másvilágon. Ezért ezerszer inkább akarok belépni az istállóba, ahol te könnyezel, mint a palotákba, ahol a világ nagyjai örvendenek. A földön a legtisztább örömet a veled együtt könnyezésben lehet megízlelni. Ölelj át tehát, hogy együtt sírjunk, te az én szerelmem, én a te szerelmed miatt. Mennyi édességgel árasztod el azokat, akik veled sírnak! Tartsd hát távol tőlem a világ és e test örömeit, hogy a test ne nehezeden rá a lélekre, hanem a lelkem téged birtokoljon mindig.

Ó, drága atyám, Szent József, kedves anyám, Mária, általatok akarom átadni ezeket az ajándékokat kisded Fiatoknak, hogy elfogadja azokat. Ti pedig a ti szerelmeteket és Jézus szerelmét adjátok nekem viszonzásul. Amen

7. Szentmise utáni állandó imádságok (közösén – külön füzet 2. oldal)

8. Ének (Salve Regina – Hozsanna 322)